

ОБ'ЯВЛЕННЯ

Розділ: **1** 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17
18 19 20 21 22

РОЗДІЛ: 1

- О**дкровення Ісуса Христа, що дав йому Бог - показати слугам своїм: чому належить статися незабаром; і він показав, пославши через свого ангела, слугу своєму Йоанові,
- ² який засвідчив слово Боже і свідчення Ісуса Христа, і все, що він бачив.
- ³ Блажен, хто читає, і ті, котрі слухають слів цього пророцтва й додержують написаного в ньому, бо час - близько.
- ⁴ Йоан сімом Церквам, які в Азії: Благодать вам і мир від того, хто єсть і хто був і хто приходить; і від сімох духів, які - перед престолом його,
- ⁵ і від Ісуса Христа, що є свідок вірний, первісток із мертвих і володар царів земних. Йому, що полюбив нас і обмив нас від гріхів наших кров'ю своєю,
- ⁶ і зробив нас царством священиків Богові й Отцеві своєму, - йому слава і влада на віки вічні! Амінь.
- ⁷ От, приходить із хмарами і побачить його кожне око, і ті, що його прокололи, і възплачуть за ним усі племена землі. Так, амінь.
- ⁸ Я - Альфа і Омега, початок і кінець - говорить Господь Бог, хто єсть і хто був і хто приходить, Вседержитель.
- ⁹ Я, Йоан, брат ваш і спільник у скорботі й у царстві, і в терпінні Ісуса, був на острові, званому Патмос, - за слово Боже і за свідчення Ісуса.
- ¹⁰ Я був у дусі в неділю і почув за собою голос гучний, як від сурми,
- ¹¹ який говорив: «Що бачиш, запиши у книгу і пошли сімом Церквам: в Ефес і в Смірну, і в Пергам, і в Тіятири, і в Сарди, і в Філядельфію, і в Лаодікею.»
- ¹² Я обернувся - побачити, що то за голос, який говорив зо мною; і обернувшись, побачив сім золотих світильників,
- ¹³ і посеред світильників - подібного до сина чоловічого, вдягненого в шату і підперезаного попід груди поясом золотим.
- ¹⁴ Голова ж його і волосся білі, як вовна біла, як сніг; і очі його - як племіння огню;
- ¹⁵ і ноги його подібні до бронзи, ніби в горнилі розпалені; і голос його - як голос вод багатьох;
- ¹⁶ і мав у правиці своїй сім зірок. З уст його меч двосічний гострий виходив; вид же його - як сонце, що сіяє в силі своїй.
- ¹⁷ Коли я побачив його, впав до ніг його, як мертвий. А він поклав правицю свою на мене, кажучи до мене: «Не бійся: я - перший і останній,
- ¹⁸ і живий; і стався мертвий, і от - я живий на віки вічні; і маю ключі смерті й аду.

¹⁹ Тож напиши, що ти бачив і що є, і що має настати після цього.

²⁰ Таємниця семи зірок, які ти бачив у правиці моїй, і семи світильників золотих: сім зірок - то ангели семи Церков, а світильники сім - то сім Церков.»

РОЗДІЛ: 2

До ангела Церкви в Ефесі напиши: Ось що говорить той, хто держить сім зірок у правиці своїй, хто ходить посеред сімох світильників золотих:

² Знаю діла твої і труд твій і терпеливість твою, і що не можеш переносити злих; і ти випробував тих, які звать себе апостолами, а не є ними, і знайшов їх ложними;

³ і терпеливість маєш, і переносив ради імени мого, і не знемагав.

⁴ Алеж маю проти тебе, що любов свою першу покинув.

⁵ То згадай, звідки ти впав, і покайся, і перші діла роби; а якщо ні - приходжу до тебе, і здвигну світильник твій з місця його, - якщо не покаєшся.

⁶ Але маєш, що ненавидиш діла Николаїтів, які я також ненавиджу.

⁷ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух говорить Церквам: «Переможному дам споживати від дерева життя, що в Божому раю.»

⁸ І до ангела Церкви в Смирні напиши: Ось що говорить перший і останній, хто був мертвий, і є живий:

⁹ Знаю твоє горе і вбогість, а втім ти багатий, - і обмови від тих, що звать себе юдеями, а не є ними, але - зборище сатани.

¹⁰ Не бійся нічого, що маєш витерпіти. От, укидатиме декотрих вас диавол у темницю, щоб випробувати вас, і матимете горе десять днів. Будь вірний до смерти, і дам тобі вінець життя.

¹¹ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух говорить Церквам: «Переможний не ушкодиться від смерти другої.»

¹² А до ангела Церкви в Пергамі напиши: Ось що говорить той, хто має меч двосічний гострий:

¹³ Знаю, де мешкаєш - там, де трон сатани, і держиш ім'я моє, і не зрікся віри моєї і в дні, у які Антипа - свідок мій вірний, був убитий у вас, де мешкає сатана.

¹⁴ Але маю проти тебе трохи, бо там є у тебе ті, що держаться учення Валаама, який навчив Балака кинути камінь спотикання перед синами Ізраїля - їсти ідоложертовне та блуднити.

¹⁵ Так само й у тебе є ті, що держаться учення Николаїтів.

¹⁶ Покайся ж! а як ні, - приходжу до тебе скоро і повоюю з ними мечем уст моїх.

¹⁷ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух говорить Церквам: «Переможному дам манни сокровенної, і дам йому камінчик білий і на камінчику - ім'я нове написане, незнане нікому, крім того, хто приймає.»

¹⁸ І до ангела Церкви в Тіятирах напиши: Ось що говорить Син Божий, що має очі, як полуміння вогню, і ноги його подібні до бронзи:

¹⁹ Знаю діла твої і любов, і віру, і службу, і терпеливість твою, і діла твої останні - більші, ніж перші.

²⁰ Але маю проти тебе, що потураєш жінці Єзавелі, яка зве себе пророчицею, навчає і зводить моїх слуг, блуднити і їсти ідоложертовне.

²¹ Я дав їй час, щоб покалася, а не хоче каятись у розпусті своїй.

²² От, кидаю її на ложе, а тих, що чинять перелюбство з нею, в біду велику, якщо не

покаються в ділах її.

²³ Дітей її умертвлю смертю, і пізнають усі Церкви, що я - той, хто випробовує почуття і думки, і віддам кожному з вас - по ділам вашим.

²⁴ Вам же говорю, іншим, хто в Тіятирах, які не мають учення того, котрі, як кажуть, не знали глибини сатани: Не накладаю на вас іншого тягара;

²⁵ тільки той, що маєте, держіть, поки прийду.

²⁶ Переможному, і хто зберігає до кінця діла мої, - дам тому владу над язичниками,

²⁷ і пастиме їх жезлом залізним, мов посудини гончарні скрушаться, -

²⁸ як я теж одержав від Отця мого; і дам тому зірку досвітню.

²⁹ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух говорить Церквам.

РОЗДІЛ: 3

І до ангела Церкви в Сардах напиши: Ось що говорить той, хто має сім духів Божих і сім зірок: Знаю твої діла; що ім'я носиш, ніби живий, а мертвий ти.

² Будь чуйний і укріплюй решту, що їй скоро померти, бо я не знайшов твої діла завершеними перед Богом моїм.

³ Згадай, отже, як прийняв і слухав, збережи й покайся. Коли ж не чуватимеш, на тебе найду, як злодій, і ніяк не знатимеш, котрої години найду на тебе.

⁴ Але маєш трохи імен і в Сардах, що не споганили одеж своїх і ходитимуть зо мною в білих: бо достойні.

⁵ Хто переможний - він одягнеться в одежі білі, і вже не викреслю імени його з книги життя, і визнаю ім'я його перед Отцем моїм і перед ангелами його.

⁶ Хто має ухо, нехай слухає, що Дух говорить Церквам.

⁷ До ангела Церкви в Філядельфії напиши: Ось що говорить Святий, Істинний, хто має ключ Давидів, хто відкриває і ніхто не зачинить, і закриває і ніхто не відчинить.

⁸ Знаю твої діла; я відчинив перед тобою двері, і ніхто не спроможний зачинити їх; бо малу маєш силу, а зберіг моє слово і не зрікся імени мого.

⁹ От, даю із зборища сатани тих, що називають себе юдеями, але не є ними, а лжуть, - от, спричиню їм, що прийдуть і поклоняться в ноги тобі, і визнають, що я полюбив тебе.

¹⁰ Що ти зберіг слово терпіння мого, то і я тебе збережу від години спокуси, що має прийти на вселенну - випробувати тих, що мешкають на землі.

¹¹ Гляди, приходжу скоро. Держи, що маєш, аби ніхто не вхопив вінця твого.

¹² Хто переможний, зроблю його стовпом у храмі Бога мого, і звідти він не вийде більше; і напишу на ньому ім'я Бога мого й ім'я міста Бога мого, нового Єрусалиму, що сходить з неба, від Бога мого, й ім'я моє нове.

¹³ Хто має вухо, нехай слухає, що Дух говорить Церквам.

¹⁴ І до ангела Церкви в Лаодікеї напиши: Ось що говорить Амінь, свідок вірний і правдивий, початок створіння Божого.

¹⁵ Знаю твої діла, що ні зимний ти, ні гарячий. Якби ти зимний був або гарячий.

¹⁶ Тому, що літеплий ти, але ні гарячий, ні зимний, то вивергну тебе з уст моїх.

¹⁷ Бо кажеш: «Багатий я, і розбагатів, і ні в чому потреби не маю», а не знаєш, що ти - злощасний і мізерний, і бідний, і сліпий, і голий.

¹⁸ Раджу тобі купити від мене золото очищене огнем, щоб ти збагатів, і одежу білу,

щоб зодягнувся, і не видно було сором наготи твоєї, і мастю очною помаж свої очі, щоб бачити міг.

19 Я, кого люблю, тих доганюю і караю. Тож будь ревний і покайся.

20 От, стою при дверях і стукаю: як хто почує голос мій і відчинить двері, увійду до нього і вечерятиму з ним і він зо мною.

21 Переможному дам сісти зо мною при престолі моїм, як і я переміг і сів з Отцем моїм на престолі його.

22 Хто має вухо, нехай слухає, що Дух говорить Церквам.

РОЗДІЛ: 4

Після цього я глянув, і от - двері відчинені на небі, і голос перший, котрий я чув, як від сурми, що говорив зо мною, - сказав: «Зійди сюди, і я покажу тобі, що мусить настати після цього.»

2 Відразу я став у дусі; і от престол стояв на небі, а на престолі - сидячий.

3 І цей сидячий був подібний з вигляду до каменя яспіса і сардія, і райдуга навкруг престола, подібна виглядом до смарагду.

4 Навкруг престола - двадцять чотири престоли, і на престолах - двадцять чотири старші, сиділи, одягнені в одязі білій, і на головах їхніх вінці золоті.

5 Від престола виходять блискавиці й голоси і громи; сім світочів огнених палають перед престолом, які є сім духів Божих.

6 Перед престолом - наче море скляне, подібне до кришталю, а в середині престола і навколо престола чотири істоти, повні очей напереді й ззаду.

7 Істота перша подібна до лева, Друга істота подібна до тельця, третя істота мала обличчя, як у людини, а четверта істота подібна до орла, летючого.

8 Чотири ті істоти мають кожна собі по шість крил; навколо і всередині повно очей, і покою не мають ні вдень, ні вночі, промовляючи: «Свят, свят, свят Господь Бог Вседержитель, хто був і хто є і хто приходить.»

9 І коли складають ті істоти славу і честь і подяку тому, хто сидить на престолі, що живе на віки вічні,

10 падають двадцять чотири старші перед тим, хто сидить на престолі, і поклоняються йому, що живе на віки вічні, і ложать вінці свої перед престолом, промовляючи:

11 «Достойний ти, Господи й Боже наш, прийняти славу і честь і силу, бо ти створив усе, і волею твоєю воно існує і створено.»

РОЗДІЛ: 5

І я побачив у правиці того, хто сидить на престолі, книгу, написану всередині і назовні, запечатану сімома печатами.

2 І я бачив ангела могутнього, що проголошував голосом гучним: «Хто достойний розкрити книгу і розняти печаті її?»

3 Та ніхто не міг - на небі, ні на землі, ні під землею - розкрити книгу, ні глянути в неї.

4 І я плакав дуже, бо ніхто достойний не знайшовся - розкрити книгу, ні глянути в неї.

5 Тоді один із старших каже мені: «Не плач, ось переміг лев від племені Юди, паросток Давида, так що може розкрити книгу й сім печатей її.»

- ⁶ І я бачив посеред престола і чотирьох істот, і посеред старших Агнець стоїть, мов заколений, який має рогів сім і очей сім, що є сім духів Божих, посланих на всю землю.
- ⁷ І прийшов і взяв книгу з правиці того, хто сидить на престолі.
- ⁸ І коли взяв книгу, чотири істоти і двадцять чотири старші впали перед Агнцем, маючи кожен гуслі і келехи золоті, повні тиміямом, що є молитви святих.
- ⁹ І співають пісню нову, говорячи: «Достойний ти взяти книгу і розкрити печаті її; бо ти був заколений, і викупив Богові кров'ю своєю з кожного племені і язика і люду і народности;
- ¹⁰ і зробив їх царством священиків Богу нашому; і царствуватимуть на землі.»
- ¹¹ Потім я бачив, і чув голос ангелів багатьох навколо престола і істот і старших; і було число їх - множини множин і тисячі тисяч,
- ¹² що казали голосом гучним: «Достойний Агнець заколений прийняти силу і багатство і мудрість і кріпкість і честь і славу і благословення.»
- ¹³ І всяке створіння, - на небі і на землі і під землею, і на морі, і все, що в них, - чув я, казало: «Тому, хто сидить на престолі, і Агнцеві - благословення і честь і слава і влада на віки вічні.»
- ¹⁴ І чотири істоти говорили: Амінь. І старші впали і поклонились.

РОЗДІЛ: 6

Я бачив, коли відкрив Агнець одну з семи печатей, і я чув одну з чотирьох істот, що говорила, мов голос грому: «Прийди!»

- ² Я ж глянув, і от - кінь білий, і вершник на ньому, що мав лук, і дано йому вінець, і вийшов він переможний, і щоб перемогати.
- ³ Коли відкрив печать другу, я чув другу істоту, що говорила: «Прийди!»
- ⁴ І вийшов інший кінь огнистий, і хто на ньому сидів, дано йому взяти мир від землі, і щоб один одного вбивали; дано йому меч великий.
- ⁵ Коли відкрив печать третю, я чув третю істоту, що говорила: «Прийди!» Я глянув, і от - кінь вороний, а хто сидів на ньому, мав вагівницю в руці своїй.
- ⁶ І я чув мов голос посеред чотирьох істот, що говорив: «Мірка пшениці за динарій, і три мірки ячменю за динарій; а оливи і вина не ушкоджуй.»
- ⁷ Коли відкрив печать четверту, я чув голос четвертої істоти, що говорила: «Прийди!»
- ⁸ Я глянув, і от - кінь жовтоблідий, і хто сидів на ньому, ім'я того «смерть», і ад ішов слідом за ним; дано їм владу над четвертою частиною землі - убивати мечем, голодом і мором, і звірами земними.
- ⁹ Коли відкрив п'яту печать, я побачив під жертовником душі повбиваних за слово Боже і за свідчення, що мали.
- ¹⁰ І закричали вони голосом великим: «Доки, Владико святий і правдивий, не судиш і не мстиш за кров нашу - тим, що живуть на землі?»
- ¹¹ І дано їм кожному одягу білу і проречено їм, нехай спочинуть іще на час малий, поки не доповнять числа співслужники їхні і брати їхні, що мають бути убиті, як і вони.
- ¹² Я глянув, коли відкрив він печать шосту, і от землетрус великий відбувся, і сонце стало тьмяне, мов міх волосяний, а весь місяць став, як кров,
- ¹³ і зірки небесні попадали на землю, мов смоковниця обсипає недостиглі смокви

свої, вітром великим трушена.

14 Небо відійшло, мов книга-сувій звиваний, і кожна гора і острів із місця свого рушили.

15 І царі землі і вельможі і тисячники і багатії і сильні і всякий раб і всякий вільний сховалися в печерах та скелях гір,

16 і кажуть до гір і до скель: «Упадіть на нас і закрийте нас від обличчя того, хто сидить на престолі, і від гніву Агнця,

17 бо прийшов день великий гніву їхнього; і хто може устояти?»

РОЗДІЛ: 7

Після цього я бачив чотирьох ангелів, що стояли на чотирьох кутах землі, щоб не віяв вітер на землю, ні на море, ні на яке дерево.

2 Я бачив іншого ангела, що підіймався від схід сонця, маючи печать Бога живого. Він скрикнув голосом великим до чотирьох ангелів, що дано їм шкодити землі і морю, кажучи:

3 «Не шкодьте землі, ні морю, ні деревам, поки не опечатаєм слуг Бога нашого на чолах їх.»

4 І я чув число попечатаних, сто сорок чотири тисячі попечатані з усіх колін синів Ізраїля.

5 Із коліна Юди - дванадцять тисяч попечатані; із коліна Рувима - дванадцять тисяч;

6 із коліна Ашера - дванадцять тисяч; із коліна Нафталі - дванадцять тисяч; із коліна Манасії - дванадцять тисяч;

7 із коліна Симеона - дванадцять тисяч; із коліна Леві - дванадцять тисяч; із коліна Іссахара - дванадцять тисяч;

8 із коліна Завулону - дванадцять тисяч; із коліна Йосифа - дванадцять тисяч; із коліна Веніямина - дванадцять тисяч.

9 Після цього глянув я, і от - натовп численний, перелічити який ніхто не міг, - від усякого народу і племен, і людностей, і язиків, стояли перед престолом і перед Агнцем, одягнені в одежі білі, і пальмові віти в руках їхніх;

10 і викликували гучним голосом: «Спасіння Богу нашому, що сидить на престолі, і Агнцеві!»

11 І всі ангели стояли навколо престолу і старших і чотирьох істот, і впали перед престолом ниць і поклонилися Богу,

12 говорячи: «Амінь. Благословення і слава і мудрість і подяка і честь і сила і кріпкість Богу нашому на віки вічні! Амінь.»

13 Один із старших промовив до мене: «Ці, одягнені в одежі білі, хто вони і звідки прийшли?»

14 Я ж мовив до нього: «Владико мій, ти знаєш.» А він оповів мені: «Це ті, що прийшли від горя великого, і обмили одежі свої, і вибілили їх у крові Агнця.

15 Тому вони перебувають перед престолом Бога і служать йому день і ніч у храмі його; і той, хто сидить на престолі, поселиться над ними.

16 Ні голоду, ні спраги не матимуть уже більше, і не палитиме їх ні сонце, ні жадна спека,

17 бо Агнець, що на середині престолу, пастиме їх і водитиме їх на живі джерела вод, і витре Бог усяку сльозу з очей їхніх.»

РОЗДІЛ: 8

А коли відкрив печать сьому, настало безгоміння на небі, на якій півгодини.

² І я бачив сім ангелів, що перед Богом стояли, і їм дано сім сурем.

³ І ангел інший прийшов і став при жертovníку, маючи золоту кадильницю, і дано йому тиміямумножини, щоб поклав з молитвами всіх святих на жертovníк золотий, що перед престолом.

⁴ І піднісся дим тиміямум з молитвами святих, від руки ангела, перед Богом.

⁵ Потім узяв ангел кадильницю і наповнив її огнем із жертovníка, і поверг на землю: і постали громи і голоси і блискавиці і землетрус.

⁶ І сім ангелів, що мали сім сурем, приготувалися сурмити.

⁷ Перший посурмив, і настав град і вогонь, змішані з кров'ю, і кинуто їх на землю: і третина землі згоріла, і згоріла третина дерев, і вся трава зелена згоріла.

⁸ І другий ангел посурмив, і мов гора велика, огнем розпалена, була кинута в море: і стала третина моря - кров'ю,

⁹ і вимерла третина створінь, що живуть у морі, і третина кораблів -зруйнована.

¹⁰ І третій ангел посурмив, і впала з неба зоря велика, що палала, як смолоскип, і впала на третину річок і на джерела вод.

¹¹ Ім'я зорі мовиться - «полин»; і стала третина вод полином, і багато людей померло від вод, бо проіркли.

¹² І четвертий ангел посурмив, і вражено третину сонця і третину місяця, і третину зірок, щоб затьмилася третина їх, і день щоб не світив третину свою і ніч - так само.

¹³ І я бачив, і чув, одного орла, що летів посеред неба, говорив голосом гучним: Горе, горе, горе тим, які живуть на землі, від решти голосів сурмних - трьох ангелів, котрі зараз посурмлять.

РОЗДІЛ: 9

І п'ятий ангел посурмив, і я побачив зірку, що з неба впала на землю; і дано їй ключ від колодязя безодні;

² і вона відкрила колодязь безодні, і піднявся дим із колодязя, мов дим із печі великої; і затьмилася сонце і повітря від диму із колодязя.

³ А з диму вийшла сарана на землю і дано їй владу, як мають владу скорпіони на землі.

⁴ І сказано їй, щоб не шкодила траві земній, ні всякій зелені, ні всякому дереву, але тільки людям, що не мають печаті Бога на чолах своїх.

⁵ І дано їй, щоб не убивала їх, але щоб катувалися п'ять місяців; катування ж їх - як катування від скорпіона, коли вжалить чоловіка.

⁶ У ті дні шукатимуть люди смерть, та не знайдуть її; бажатимуть умерти, та втече смерть від них.

⁷ А виглядом сарани подібні до коней, приготованих на війну; на головах їй - мов вінці, подібні до золота, лиця її, мов лиця людей;

⁸ мала волосся, мов волосся жінок, і зуби її, мов у левів були;

⁹ мала броні, мов броні з заліза, а звук від крил її, мов звук від колісниць із кіньми численними, що біжать на битву.

¹⁰ Мала хвости, ніби в скорпіонів, і жала; а в хвостах її - сила її: шкодити людям п'ять

місяців.

11 І мала над собою царя, ангела безодні: ім'я його по-єврейськи «Аввадон», а по-грецьки «Аполліон».

12 Горе одно минуло. От, ідуть іще два горя після нього.

13 І шостий ангел посурмив, і я почув голос один від чотирьох рогів жертovníка золотого, що перед Богом,

14 говорив до шостого ангела, який мав сурму: «Пусти чотирьох ангелів, що зв'язані при річці великій Ефраті.»

15 І випущено чотирьох ангелів, приготованих на годину і день і місяць і рік, щоб могли умертвити третину людей.

16 Число вояцтва кінноти - дві міріяди міріяд; і я чув число їх.

17 І я бачив коней у видінні і на них вершників, що мали броні вогнені і гіяцинтові і сірчані; голови коней - мов голови левів, а з рота виходив огонь і дим і сірка.

18 Трьома карами цими вбита була третина людю: огнем і димом і сіркою, що виходили з їх ротів.

19 Бо сила коней у роті їх заключена і в хвостах їх; а хвости їхні подібні до гадюк - маючи голови - і ними шкодять.

20 А решта людю, котрі не побиті карами цими, не покаялися в ділах рук своїх, щоб не поклонялися демонам та ідолам золотим і срібним і мідним, і камінним і дерев'яним, які ані бачити не в силі, ані чути, ані ходити.

21 І не покаялися в убивствах своїх, ні в чарівництвах своїх, ні в розпустах своїх, ні в крадіжах своїх.

РОЗДІЛ: 10

1 Я бачив іншого ангела - могутнього, що сходив з неба, одягнений у хмару, і райдуга над головою його, і обличчя його, як сонце, і ноги його, як стовпи огню;

2 і мав він у руці своїй книжечку розкриту. І поставив ногу свою праву на море, а ліву на землю,

3 і скрикнув голосом великим, мов лев рикає. Якже він скрикнув, промовили сім громів своїми голосами.

4 Коли промовили сім громів, я хотів був писати, а почув голос із неба, що казав: «Запечатай, що промовили сім громів, і цього не пиши.»

5 Ангел же, якого я бачив, що стоїть на морі і на землі, підняв руку свою праву до неба,

6 і поклявся тим, хто живе на віки вічні, хто створив небо і все на ньому, і землю і все на ній, і море і все в ньому: що часу вже не буде;

7 але в дні голосу сьомого ангела, коли має сурмити, тоді здійсниться тайна Божа, як то він благовістив своїм слугам пророкам.

8 А голос, який я чув з неба, знову заговорив зо мною і сказав: «Піди, візьми книжку, розкриту в руці ангела, що стоїть на морі і на землі.»

9 Пішов я до ангела, сказав йому дати мені ту книжку. А він каже мені: «Візьми і з'їж її; вона згірчить твій живіт, але в устах твоїх буде солодка, мов мед.»

10 І взяв я книжечку з руки ангела, і з'їв її; і була в устах моїх, мов мед, солодка; а

коли з'їв її, то гірко стало в животі моїм.

11 І сказав він мені: «Ти мусиш знову пророкувати про людності і племена і язики і царів багатьох.»

РОЗДІЛ: 11

1 дано мені тростину, подібну до жезла, і сказано «Встань і зміряй храм Божий і жертовник, і тих, що поклоняються в ньому.

2 А двір, який зовні храму, покинь і не міряй його, бо дано його поганам, і місто святе топтатимуть сорок два місяці.

3 І подам двом свідкам моїм, і пророкуватимуть тисячу двісті шістдесят днів, одягнені в веретище.

4 Ці є два дерева-оливи і два світичі, що перед Господом землі стоять.

5 І якщо хто їх хоче ушкодити, огонь виходить із уст їхніх і пожирає ворогів їхніх; і якщо хто схоче їх ушкодити, отак мусить бути він убитий.

6 Ці мають владу закрити небо, щоб не йшов дощ у дні їх пророкування; і владу мають над водами - обертати їх у кров, і уражати землю всякою карою, так часто, як захочуть.

7 Коли сповнять свідчення своє, звір, що виходить із безодні, воюватиме з ними і переможе їх і вб'є їх.

8 Трупі їх - на вулиці міста великого, яке зветься духовно Содом і Єгипет, де також їхній Господь був розп'ятий.

9 І дивитимуться від людностей і племен і язиків і народів на трупи їх три з половиною днів, і не дозволять трупи їх покласти в гроби.

10 Ті, що мешкають на землі, радітимуть над ними і веселитимуться, і дари посилатимуть одні одним, бо ці два пророки мучили тих, що мешкають на землі.»

11 А після трьох днів і половини, дух життя від Бога увійшов у них, і встали на ноги свої; і страх великий напав на тих, що дивилися на них.

12 Вони ж почули голос гучний з неба, який говорив їм: «Зійдіть сюди.» І вони зійшли на небо в хмарі, і дивилися на них вороги їхні.

13 В ту годину відбувся землетрус великий, і десята частина міста впала, і згинувло в землетрусі імен людських сім тисяч, а решта страхом пройнялася і віддала славу Богові небесному.

14 Горе друге пройшло; ось, горе третє надходить скоро.

15 І сьомий ангел посурмив, і пролунали голоси могутні на небі, що говорили: «Царство світу сталося царством Господа нашого і Христа його, і він царюватиме на віки вічні.»

16 І двадцять чотири старші, що перед Богом сидять на престолах своїх, упали ниць лицями своїми і поклонилися Богу,

17 говорячи: «Дякуємо тобі, Господи, Боже Вседержителю, хто суций і хто був, що ти узяв владу свою велику і воцарився.

18 І погани розлютувались, і приходить гнів твій і час судити мертвих і дати нагороду слугам твоїм, пророкам і святим і тим, що бояться імени твого, малим і великим, і погубити тих, які гублять землю.»

19 І відкрився храм Божий на небі, і видно було ковчег завіту його в храмі його, і настали блискавиці і голоси і громи і землетрус і град великий.

РОЗДІЛ: 12

1 знамення велике видно було на небі - жінка, одягнена в сонце, і місяць під стопами її, а на голові її вінець із дванадцяти зірок.

2 І мавши в утробі, кричить, мучившись від потуг пологових та болю родження.

3 Видно було й інше знамення на небі, от великий дракон червоний, який мав сім голів і десять рогів, і на головах його - сім діядем;

4 хвіст його зволік третину зірок із неба і поверг їх на землю. І дракон стоїть перед жінкою, яка має родити, щоб, коли народить, дитя її пожерти.

5 І народила сина-мужа, що має пасти всі народи жезлом залізним; і вознесено дитя її до Бога та престола його.

6 А жінка втекла в пустелю, де має там місце, приготоване від Бога, щоб там кормили її тисячу двісті шістдесят днів.

7 І настала війна на небі: Михаїл і ангели його воювали проти дракона, і дракон воював та й ангели його,

8 та не перемогли, ані місця не знайшлося їхнього більше на небі.

9 І повержено дракона великого, змія стародавнього, званого дияволом і сатаною, що зводить вселенну, - повержено на землю, і ангели його з ним повержені.

10 І я почув голос могутній, що говорив на небі: «Нині настало спасіння і сила і царство Бога нашого, і влада Христа його, бо повержено обвинувача братів наших, який обмовляв їх перед Богом нашим день і ніч.

11 І вони перемогли його кров'ю Агнця і словом свідчення свого, і не злюбили життя свого до смерти.

12 Від того веселиться, небеса, і ви, що на них живете. Горе вам, земле і море, бо спустився до вас диявол із лютістю великою, знаючи, що короткий час має.»

13 І коли побачив дракон, що він повержений на землю, переслідував жінку, яка народила сина-мужа.

14 А жінці дано двоє крил орла великого, щоб летіла в пустиню на місце своє, де кормитиметься там за часу, часів і півчасу, далеко від лиця змія.

15 І пустив змії із пащі своєї воду, як річку, за жінкою, щоб її течією волокти.

16 І допомогла земля жінці, і розкрила земля уста свої і поглинула річку, що пустив дракон із пащі своєї.

17 І розлютився дракон на жінку і пішов воювати проти решток її нащадків, що зберігають заповіді Бога і мають свідчення Ісуса Христа.

18 І став на піску моря.

РОЗДІЛ: 13

1 побачив я звіра, що виходив з моря, маючи десять рогів і сім голів, і на рогах його десять діядем, і на головах його імена блюзнірські.

2 А звір, що бачив я, був подібний до барса, ноги ж - як у ведмедя, а паща його - як паща лева. І дав йому дракон силу свою і престол свій і владу велику.

3 Одна з голів його мов забита на смерть, і рана смерті її загоєна. І дивувалася вся земля за звіром;

4 і поклонилися драконові, бо владу дав звірові, і поклонилися звірові, кажучи: «Хто подібний до звіра, і хто спроможний воювати з ним?»

- ⁵ Дано йому уста, що говорили великості та блюзнірства, і дано йому владу - діяти сорок два місяці.
- ⁶ І розкрив уста свої для блюзнірства проти Бога - блюзнити на ім'я його і скинію його і тих, що на небесах живуть.
- ⁷ Дано йому вести війну проти святих і перемогти їх; і дано йому владу над кожним племенем і людністю і язиком і народом.
- ⁸ Поклоняться йому всі, що мешкають на землі, чиї не записано імена в книзі життя в Агнця заколеного, від заснування світу.
- ⁹ Як хто має ухо, нехай слухає.
- ¹⁰ Як хто в полон бере - сам у полон піде він; як хто мечем убиватиме, мусить сам бути мечем убитий, тут терпіння і віра святих.
- ¹¹ І бачив я іншого звіра, що виходив із землі, і мав два роги, немов агнець, а говорив, як дракон.
- ¹² І владою від першого звіра всією діє перед ним, і зневолює землю і тих, що мешкають на ній, щоб поклонилися звірові першому, в якого загосна рана смерти.
- ¹³ Чинить знамення великі, так що й огонь зводить з неба на землю перед людьми.
- ¹⁴ І знаджує тих, що живуть на землі, знаменнями, котрі дано йому чинити перед звіром, кажучи тим, що живуть на землі - зробити образ звіра, який має рану від меча і живий.
- ¹⁵ Дано йому надати дух в образ звіра, щоб і говорив образ звіра і діяв так, аби, скільки їх не поклоняться образіві звіра, були повбивані.
- ¹⁶ І заподіює всім, малим і великим, і багатим і вбогим, і свобідним і невільникам, щоб дано було їм клейно на руку їхню праву або на чола їхні;
- ¹⁷ щоб жоден не міг купити чи продати, крім того, хто має клейно, ім'я звіра або число імени його.
- ¹⁸ Тут є мудрість. Хто має розуміння, той нехай злічить число звіра, бо це - число людське, і число його 666.

РОЗДІЛ: 14

І глянув я, і от - Агнець стоїть на горі Сіоні, і з ним сто сорок чотири тисячі, що мають ім'я його та ім'я Отця його, написане на чолах своїх.

- ² І почув я голос із неба, мов голос вод багатьох і мов голос гromу великого; голос, який я почув мов від гусярів, що гусярять на гусях своїх.
- ³ І співають пісню нову перед престолом і перед чотирма істотами і старшими. І ніхто не міг навчитися пісні, крім ста сорока чотирьох тисяч, що викуплені від землі.
- ⁴ Це ті, що з жінками не осквернилися: дівочні вони. Ті, що сліднують за Агнцем, куди б не пішов. Вони викуплені з-поміж людей первістки Богу і Агнцю.
- ⁵ І в устах їхніх не знайдено омани: непорочні вони.
- ⁶ І побачив я іншого ангела, який летів на середині неба, маючи євангеліє вічне благовістити тим, що живуть на землі і всякому народові і племені і язичку і людності;
- ⁷ і говорив він голосом гучним: «Пострашіться Бога і віддайте йому славу, бо приходить година суду його, і поклоніться йому, що створив небо і землю і море і джерела вод.»
- ⁸ І інший ангел - другий, слідував, говорячи: «Упав, упав Вавилон великий, що вином шаленства розпусти свої напоїв усі народи.»

- ⁹ І інший ангел - третій, слідував за ним, говорячи голосом гучним: «Якщо хто звірові поклоняється і образів його і приймає клейно на чоло або на руку свою праву,
- ¹⁰ також він питиме вино пересердя Божого, зготованого нерозбавленим у чаші гніву його, і мучений буде огнем і сіркою перед ангелами святими і перед Агнцем.
- ¹¹ Дим мучення їхнього на віки вічні здійсмається, і не мають спочинку вдень і вночі ті, що поклоняються звірові і образів його, і якщо хто приймає клейно імені його.»
- ¹² Тут є терпіння святих, які додержують заповідей Божих і віри в Ісуса.
- ¹³ І почув я голос із неба, що говорив: «Напиши: Блаженні мертві, що в Господі вмирають віднині. Так! - говорить Дух, - нехай відпочинуть від трудів своїх бо діла їхні сліднують за ними.»
- ¹⁴ Глянув я, і от - хмара біла,- а на хмарі сидить подібний до сина чоловічого, маючи на голові свій вінець золотий, і в руці свій гострий серп.
- ¹⁵ І ангел інший вийшов із храму, скрикнув голосом гучним до того, хто сидів на хмарі: «Пошли серп свій і жни, бо прийшла година жнив, бо достигло жниво землі.»
- ¹⁶ І кинув той, хто сидів на хмарі, серп свій на землю, і пожата була земля.
- ¹⁷ І ангел інший вийшов із храму, що на небі, маючи серп гострий.
- ¹⁸ І ангел інший вийшов від жертовника, маючи владу над огнем і покликнув криком великим - тому, хто мав серп гострий, кажучи: «Пошли свій серп гострий і збирай китиці винограду землі, бо дозрілі грона його.»
- ¹⁹ І кинув ангел серп свій на землю і зібрав виноград землі, і кинув у велику винотоку гніву Божого.
- ²⁰ І топтано винотоку за містом і вийшла кров із винотоки аж до вуздечок коней, на тисячу шістсот стадій.

РОЗДІЛ: 15

- Я** бачив інше знамення на небі, велике і чудесне: сім ангелів, що мають сім кар останніх, бо в них довершується гнів Божий.
- ² Бачив я ніби море скляне, змішане з огнем, і переможці над звіром і над образом його і над клейном його, над числом імені його, стоять на морі скляному, маючи гусла Божі.
- ³ І співають пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агнця, говорячи: «Великі і чудесні діла твої, Господи, Боже Вседержителю; праведні й істинні шляхи твої, царю святих
- ⁴ Хто не побоїться тебе, Господи, і не прославить імені твого? Бо ти єдиний - святий; усі народи прийдуть і поклоняться перед тобою, бо усправедливлення твої відкрились.»
- ⁵ Після цього поглянув я: відкрито храм skinії свідчення на небі,
- ⁶ і сім ангелів, що мали сім кар, вийшли з храму, одягнені в льон, чистий, яскравий, і підперезані коло грудей поясами золотими.
- ⁷ Одна з чотирьох істот подала сімом ангелам сім чаш золотих, наповнених пересердям Бога, що живе на віки вічні.
- ⁸ І сповнився храм димом від слави Бога і від сили його, і ніхто не міг увійти в храм, поки не довершилися сім кар сімох ангелів.

РОЗДІЛ: 16

Почув я голос великий із храму, що говорив до семи ангелів: «Ідіть і вилийте на землю сім чаш обурення Божого.»

² І пішов перший і вилив свою чашу на землю: і наробився гнояк, злий і поганий, на людях, що мали клейно звіра і що поклонялися образу його.

³ Другий вилив чашу свою на море: і стала кров, як мертвого, і всяка душа жива вмерла, що в морі.

⁴ Третій вилив чашу свою на річки і на джерела вод: і стала кров.

⁵ І почув я ангела вод, що говорив: «Праведний еси, хто суций і хто був, і свят, що так судив;

⁶ бо кров святих і пророків пролили вони, і кров їм дав ти пити: достойні того.»

⁷ І почув я від жертовника, що говорив: «Так, Господи, Боже Вседержителю, істинні і праведні суди твої.»

⁸ Четвертий вилив чашу свою на сонце: і дано йому палити людей огнем.

⁹ І палено людей горячю великою, і блюзнили вони на ім'я Бога, який має владу над карами цими, і не розкаялися - віддати йому славу.

¹⁰ П'ятий вилив чашу свою на престол звіра: і зробилося царство його мороковим, і кусали язики свої від болю,

¹¹ і блюзнили на Бога небесного від болів своїх і від виразок своїх, та не каюлися в ділах своїх.

¹² Шостий вилив чашу свою на річку велику Ефрат: і висухла вода її, щоб приготувився шлях царям від схід сонця.

¹³ І побачив я: з рота дракона і з рота звіра, і з рота лжепророка виходили три духи нечисті, немов жаби;

¹⁴ то ж і є духи демонські, що творять знамення, що виходять до царів цілої вселенної - зібрати їх на битву в день великий Бога Вседержителя.

¹⁵ Глядіть, іду, неначе злодій. Блаженний, хто пильнує і одєжу свою береже, щоб не ходив голим, і не бачили сорому його.

¹⁶ І зібрали їх на місце, що зветься по-єврейськи Армагедон.

¹⁷ А сьомий вилив чашу свою на повітря; і вийшов голос могутній із храму небес, від престола, говорячи: «Сталося!»

¹⁸ І зчинилися блискавиці і голоси і громи і землетрус настав великий, якого не було, відколи люди на землі: такий землетрус то ж великий!

¹⁹ І розпалося місто велике на три частини, і міста язичників упали, і Вавилон великий згадано перед Богом, дати йому чашу вина від палкого гніву його.

²⁰ І зник усякий острів, і гір не знайшлося;

²¹ а град, завбільшки як талант, падав з неба на людей; і блюзнили люди на Бога, за кару граду, бо кара його велика вельми.

РОЗДІЛ: 17

Прийшов один із семи ангелів, котрі мали сім чаш, і говорячи зо мною, сказав мені: «Підійди, я покажу тобі засуд над блудницею великою, що сидить на водах багатьох;

² з якою блуднили царі землі, і впивалися вином розпусти її ті, що мешкають на землі.»

³ І повів мене в пустиню, в дусі. І я побачив жінку, що сиділа на звірі багрянотому,

повному імен блузнірських, що мав сім голів і рогів десять.

⁴ Жінка одягнена була в порфіру і багрянцю, і прикрашена золотом, і камінням коштовним і перлами, мавши золотий келех у руці своїй, повний мерзот і нечисти блуду її;

⁵ на чолі її - ім'я написано, тайна: «Вавилон великий, мати блудниць і мерзот землі.»

⁶ Я бачив, що жінка впилася від крові святих і від крові свідків Ісуса. І я дивувався, бачивши її, дивуванням великим.

⁷ І сказав мені ангел: «Чого здивувався? Я скажу тобі тайну жінки і звіра, який носить її, який має сім голів і десять рогів.

⁸ Звір, що ти бачив, був і немає; і вийти має з безодні і в погибель піти. І здивуються ті, що мешкають на землі, чиї імена не записані в книзі життя від заснування світу, бачачи звіра, що був і немає, і з'явиться.

⁹ Тут розум, що має мудрість. Сім голів - це сім гір, що жінка сидить на них,

¹⁰ і це - сім царів: п'ять упали, і один є, інший ще не прийшов, і коли прийде, недовго мусить zostаватись.

¹¹ А звір, що був, і немає, також - восьмий він, і від числа сімох він, і в погибель іде.

¹² І десять рогів, що ти бачив - це десять царів, котрі царства ще не одержали, але владу як царі на одну годину одержать із звіром.

¹³ Ці одну думку мають, і силу і владу свою звірові передадуть.

¹⁴ Ці проти Агнця воюватимуть, і Агнець переможе їх, бо він - Владика над владиками і Цар над царями, і ті, що з ним, вони покликані і вибрані і вірні.»

¹⁵ І говорить мені: «Води, що ти бачив, де блудниця сидить, то людності і натовпи, народи і язики.

¹⁶ Десять рогів, що ти бачив, і звір - ці зненавидять блудницю і спустошення вчинять їй і роздягнуть, і плоть її з'їдять і її спалять огнем;

¹⁷ тому що Бог поклав на їхні серця - виконати думку його, і виконати єдину думку і віддати царство їхнє звіру, поки не здійсняться слова Божі.

¹⁸ А жінка, яку ти бачив, то - город великий, що має царювання над царями землі.»

РОЗДІЛ: 18

Після цього побачив я іншого ангела, що сходив з неба, маючи владу велику, і земля освітілася від слави його.

² І скрикнув грімким голосом, кажучи: «Упав, упав Вавилон - блудниця велика і став житлом демонів і пристановищем усякого духа нечистого і пристановищем усякого птаха нечистого і ненависного;

³ бо від вина ярости розпусти її впивалися всі народи і царі землі з нею блуднили і купці землі від сили розкошів її збагатили.»

⁴ Почув я інший голос із неба, що говорив: «Вийди від неї, народе мій, щоб не співучаснили в гріхах її і кар її щоб не прийняли;

⁵ бо досягнули її гріхи аж до неба, і пригадав Бог беззаконня її.

⁶ Відплатіть їй так, як і вона платила вам, і подвойте їй удвічі, за вчинками її; у келехові, що замішувала, замішайте їй подвійно.

⁷ Скільки прославляла себе і розкошувала, стільки дайте їй мучення і скорботи. Бо в серці своєму говорить: Сиджу бо царицею і я не вдова, і скорботи ніяк не побачу.

⁸ Через те в один день придуть кари її, смерть і скорбота і голод, і в огні спалена

буде, бо кріпкий Господь Бог, що судить її.

⁹ Возплачуть і поридають за нею царі землі, що з нею блуднили і розкошували, коли побачать дим від пожежі її,

¹⁰ віддалік стоячи, через страх від мучення її, кажучи: Горе, горе, місто велике Вавилон, місто сильне! - бо в одну годину прийшов суд твій.

¹¹ І купці землі возплачуть і поридають за нею, бо товарів їхніх ніхто більше не купує:

¹² товарів золота і срібла і каменя коштовного і жемчугу і вісону і пурпуру і шовку і багрянлиці і всякого дерева туїного, і всякого виробу з кости слонової, і всякого виробу з дерева найдорогоціннішого, і міді і заліза і мармуру,

¹³ і цинамону і прянощів і тиміаму і мірри і ладану, і вина і оливи, і крупчатки і пшениці, і худоби і овець і коней і колісниць, і рабів і душ людських.

¹⁴ Плоди ж твої, жадання душі, відійшли від тебе, і все жирне і все блискуче відійшло від тебе, і вже більше того не знайдеш.

¹⁵ Купці того, які збагатили від неї, віддалік стоятимуть, через страх від мучення її, плачучи і ридаючи,

¹⁶ кажучи: Горе, горе, місто велике, одягнуте в вісон і порфіру і багрянлицю і прикрашене золотом і камінням коштовним і перлами,

¹⁷ бо в одну годину спустошено таке багатство. І всякий керманіч, і всі, що до свого місця на кораблях плывуть, і моряки, і скільки їх, які на морі господарюють, віддалік стояли,

¹⁸ і кричали, дивлячись на дим пожежі її, кажучи: Котре місто подібне до цього - великого?

¹⁹ Сипали попіл на голови свої і кричали, плачучи і ридаючи, кажучи: Горе, горе, місто велике, в якому збагатили всі, що мали кораблі на морі, - від коштовностей його, бо в одну годину спустошене воно.»

²⁰ Радій над ним, небо і святі і апостоли і пророки, бо присудив Бог суд ваш на нього.

²¹ І взяв один ангел сильний камінь, ніби жорно велике, і поверг у море кажучи: «Так стрімко повержений буде Вавилон, великий город, і не знайдеться більше.

²² Голосу гусярів і півчих і дударів і сурмачів не буде вже в тебе чути, і жодного митця від майстерства всякого вже не знайдеться в тебе, і звуку жорна вже не буде чути в тебе,

²³ і світло світильника вже в тебе не сіятиме, і голос молодого і молодої вже не чутиметься в тебе, бо були купці твої вельможі землі; бо чарівництвом твоїм зведені були всі народи.

²⁴ І в ньому кров пророків і святих знайдена, і всіх убитих на землі.»

РОЗДІЛ: 19

Після цього почув я ніби гучний голос натовпу численного на небі, що говорив: «Алилуя! Спасіння і слава і сила Богу нашому,

² бо істинні і справедливі суди його; бо він осудив блудницю велику, яка розтлила землю розпустою своєю, і він помстив за кров слуг своїх від руки її.»

³ І вдруге сказали: «Алилуя!» І дим її здіймається на віки вічні.

⁴ І впали двадцять чотири старші і чотири істоти і поклонилися Богу, що сидить на престолі, і промовили: «Амінь, Алилуя.»

⁵ І голос від престола вийшов, говорячи: «Хваліть Бога нашого, всі слуги його і всі,

що боятися його, малі і великі.»

⁶ І чув я мов голос натовпу численного і мов голос вод багатьох і мов голос громів могутніх, що промовляли: «Алилуя! бо воцарився Господь, Бог наш, Вседержитель.

⁷ Радуймося і веселімося і віддаймо славу йому, бо настав шлюб Агнца і дружина його приготувалася

⁸ І дано їй, щоб одягнулася у вісон чистий, ясний, вісон же - це праведність святих.»

⁹ І сказав мені: «Напиши: Блаженні ті, що на шлюбну вечерю Агнца покликані.» І говорить мені: «Ці є істинні слова Божі.»

¹⁰ Я впав до стіп його, щоб поклонитися йому. Але говорить мені: «Гляди, не роби цього: я співслуга твій і братів твоїх, що мають свідчення Ісуса; Богу поклонися. Бо свідчення Ісуса є дух пророцтва.»

¹¹ І побачив я небо відкрите; і от - кінь білий, і хто сидить на ньому, Вірний зветься і Правдивий, і в справедливості судить і воює.

¹² Очі його - полмінь огню; на голові його діядеми численні; мав ім'я написане, якого ніхто не знав, тільки він сам.

¹³ Одягнений він в одержу, побажрену кров'ю; і зветься ім'я його - Слово Боже.

¹⁴ І воїнства в небі слідували за ним на конях білих, одягнені в вісон білий, чистий.

¹⁵ З уст його виходить меч гострий, щоб ним порахати народи; і він пастиме їх жезлом залізним, і він топче винотоку з вином палкого гніву Бога Вседержителя.

¹⁶ І має. на одержі і на бедрі своєму ім'я написане: Цар царів і Володар володарів.

¹⁷ І побачив я одного ангела, який стояв на сонці і скрикнув голосом гучним, кажучи до всіх птиць, що літали посеред неба: «Прийдіть і зберіться на велику вечерю Божу,

¹⁸ щоб поїсти трупи царів і трупи тисячників, і трупи сильних, і трупи коней і тих, що сидять на них; і трупи всіх, вільних і рабів, і великих.»

¹⁹ І побачив я заїра і царів землі і воїнства їх, зібраних вести війну проти того, хто сидить на коні, і проти воїнства його.

²⁰ І схоплено звіра і з ним лжепророка, що справляв знамення перед ним, якими він знадив тих, що прийняли клейно звіра, і тих, що поклоняються образу його: живими вкинуто обох в озеро вогню, що палає сіркою.

²¹ А решту вбито мечем того, хто на коні сидить, - мечем, що виходить з уст його; і всі птиці наситилися трупами їх.

РОЗДІЛ: 20

Я побачив ангела, який сходов з неба, який мав ключ від безодні і ланцюг великий у руці своїй.

² І схопив дракона, змія стародревнього, який є диявол і сатана, і зв'язав його на тисячу років;

³ і вкинув його в безодню і замкнув і запечатав над ним, щоб не міг він знадхувати більше народи, поки скінчиться тисяча років; після цього повинен бути випущений на короткий час.

⁴ І побачив я престоли і тих, що сидять на них, і судити дано їм - і душі обезголовлених за свідчення Ісуса і за слово Боже, і тих, котрі не поклонилися звірові ні образу його, і не прийняли клейна на чоло своє і на руку свою. І вони ожили і царювали з Христом тисячу років.

⁵ А решта мертвих не ожила, поки скінчиться тисяча років. Це - воскресіння перше.

- ⁶ Блаженний і святий, хто одержує часть у воскресінні першому: над такими друга смерть не має влади, але будуть священиками Бога і Христа і царюватимуть з ним тисячу років.
- ⁷ А коли скінчиться тисяча років, буде випущений сатана з темниці своєї,
- ⁸ і вийде зваблювати народи, що на чотирьох кутах землі, - Гога і Магога, збирати їх на війну, яких число - мов пісок моря.
- ⁹ І виступили на широчину землі і оточили табір святих і місто улюблене; і впав огонь від Бога з неба, і пожер їх;
- ¹⁰ а диявола, що зводив їх, повержено в озеро вогню і сірки, де - і звір і лжепророк; і мучитимуться день і ніч на віки вічні.
- ¹¹ Потім бачив я престол великий білий і того, хто сидить на ньому, що від обличчя його втекли земля і небо, і не знайшлося місця їм.
- ¹² Бачив я і мертвих, великих і малих, що стояли перед престолом, і книги порозкривано; і інша книга розкрита, що є книга життя; і суджені були мертві - з написаного в книгах, по ділах своїх.
- ¹³ Море віддало мертвих, що в ньому, і смерть і ад віддали мертвих, що в них, і суджено кожного по ділах його.
- ¹⁴ І смерть і ад повержено в озеро вогню. Це є смерть друга, озеро вогню.
- ¹⁵ А якщо кого не знайдено в книзі життя записаного, вкинуто в озеро вогню.

РОЗДІЛ: 21

Побачив я небо нове і землю нову; бо перше небо і перша земля минули, і моря вже немає.

- ² І побачив я місто святе, Єрусалим новий, що сходить з неба від Бога, приготований, мов наречена, прикрашена для мужа свого.
- ³ Почув я від престола голос великий, що говорив: «От, житло Бога з людьми, і він житиме з ними, вони ж народом його будуть, і сам Бог буде з ними,
- ⁴ і витре кожну сльозу з очей їхніх; і смерти не буде більше, ні скорботи, ні плачу, ні болю не буде більше, бо все попереднє минуло.»
- ⁵ І сказав той, хто сидить на престолі: «От, нове творю все»; і говорить: «Напиши, бо ці слова вірні і правдиві.»
- ⁶ І сказав мені: «Сталося. Я - Альфа і Омега, початок і кінець. Я спраглому дам даром від джерела води життя.
- ⁷ Переможний унаслідує це, і буду йому Богом, і він буде мені сином.
- ⁸ Боязливих же і безвірних, і мерзких, і убивників, і розпусних, і чарівників, і ідолопоклонників, і всіх лжеців - пай їхній в озері, що горить огнем і сіркою; то смерть друга.»
- ⁹ І прийшов один із семи ангелів, що мали сім чаш, повних сімома карами останніми, і говорив зо мною, кажучи: «Підійди, я покажу тобі жінку - наречену Агнца.»
- ¹⁰ І переніс мене в дусі на гору велику, на високу, і показав мені місто святе Єрусалим, що сходить з неба від Бога,
- ¹¹ опромінений славою Божою. Сіяння його схоже на камінь найкоштовніший, як на камінь яспис кришталюясний.
- ¹² Він мав стіну велику і високу, мав дванадцять брам, і при брамах дванадцять ангелів, і імена написані, які є дванадцятьма колін синів Ізраїля.

- 13** На сході три брами, і на півночі три брами, і на півдні три брами, і на заході три брами.
- 14** Стіна міста мала дванадцять підвалин і на них дванадцять імен дванадцяти апостолів Агнця.
- 15** А хто говорив зо мною, мав міру - тростину золоту, щоб зміряти місто і брами його, і стіни його.
- 16** Місто чотирикутне лежить, і довжина його така ж сама, як і ширина. І зміряв він місто тростиною на дванадцять тисяч стадій; довжина і ширина і висота його однакові.
- 17** І зміряв він стіну його: сто сорок чотири лікті, мірою чоловіка, що є і ангелова.
- 18** А побудова стіни його - яспис, і місто - золото чисте, схоже на скло чисте.
- 19** Підвалини стіни міста всяким камінням коштовним оздоблені: підвалина перша - яспис, друга - сапфір, третя - халцедон, четверта - смарагд,
- 20** п'ята - сардонікс, шоста - сардіон, сьома - хризоліт, восьма - берил, дев'ята - топаз, десята - хризопрас, одинадцята - якинт, дванадцята - аметист.
- 21** І дванадцять брам - дванадцять перлин: по кожній одній з брам було з однієї перлини; а вулиці міста - золото чисте, мов скло прозорчaste.
- 22** А храму не бачив я у ньому, бо Господь, Бог Вседержитель, є храм його, і Агнець.
- 23** Місто не має потреби ні в сонці, ні в місяці, щоб вони світили йому: бо слава Божа освітила його, і світильник його Агнець.
- 24** Ходитимуть народи в світлі його, і царі землі принесуть славу і честь свою до нього.
- 25** Брами його не замикатимуться вдень, ночі ж там не буде.
- 26** І принесуть славу і честь народів до нього.
- 27** Не ввійде до нього ніщо нечисте і хто чинить мерзоту і лжу; але тільки ті, що записані в книзі життя в Агнця.

РОЗДІЛ: 22

- 1** показав мені річку води життя, світлу, мов кришталь, що виходила від престолу Бога й Агнця.
- 2** Посеред вулиці його і річки, по цей бік і по той бік - дерево життя, що приносить дванадцять плодів, на кожний місяць подає плід свій, і листки дерева - для оздоровлення народів.
- 3** І ніякого прокляття не буде більше. А престол Бога й Агнця там, і слуги його служитимуть йому,
- 4** і побачать обличчя його, і ім'я його - на чолах їхніх.
- 5** Ночі не буде більше, і не матимуть потреби в світлі світильника і світлі сонця, бо Господь Бог освітлює їх, і царюватимуть на віки вічні.
- 6** І сказав мені: «Ці слова вірні і правдиві, і Господь, Бог духів пророків, послав ангела свого показати слугам своїм, що мусить скоро настати.
- 7** От, приходжу скоро. Блажен, хто додержує слів пророцтва книги цієї.»
- 8** І я, Йоан - той, хто бачив це і чув; і коли почув і побачив, упав поклонитися перед стопами ангела, що показав мені це.
- 9** Але він сказав мені: «Гляди, не роби цього: я співслуга твій і братів твоїх пророків і тих, що додержують слів книги цієї; Богу поклонися!»

- 10** І говорить мені: «Не запечатауй слів пророцтва книги цієї; бо час близько.
- 11** Неправедний хай ще неправду чинить, і скверний нехай ще скверниться, і праведний ще творить правду, і святий ще освячується.
- 12** От, приходжу скоро, і відплата моя при мені, щоб віддати кожному, яка робота його.
- 13** Я - Альфа і Омега, початок і кінець, перший і останній.
- 14** Блаженні ті, котрі одяг свій перуть, щоб було право їм на дерево життя і через брами ввійти в місто.
- 15** Назовні - пси і чарівники, і розпусники і вбивці, і ідолопоклонники, і всі, що люблять і чинять лжу.
- 16** Я, Ісус, послав ангела мого засвідчити вам про це в церквах. Я - корінь і паросток Давида, ясна зоря досвітня.
- 17** І дух і наречена говорять: Прийди! І хто чує, нехай каже: Прийди! Хто спраглий, нехай приходить; хто бажає, нехай бере воду життя даром.»
- 18** Свідчу я кожному, хто чує слова пророцтва книги цієї: якщо хто приложить до них, приложить Бог на нього кари, які записані в книзі цій;
- 19** і якщо хто відніме від слів книги пророцтва цього, відніме Бог участь його від дерева життя та з міста святого, записаного в книзі цій.
- 20** Говорить, хто свідчить це: Так, приходжу скоро. Амінь, прийди, Господи Ісусе!
- 21** Благодать Господа Ісуса з усіма святими! Амінь.

For other languages please go to **www.wordproject.org**